

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4181/2018
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Дивка Верушевски, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Рудин Лагунцић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж. 1202/18 од 08.05.2018. године, у седници од 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж. 1202/18 од 08.05.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж. 1202/18 од 08.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 823/16 од 16.01.2018. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 30.03.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се утврди њено право својине по основу одржаја са 62/605 идеалних делова катастарске парцеле .. у листу непокретности .. КО ..., што би тужени био дужан признати и трпети упис права својине тужиље у јавним књигама, као и да се обавезе да тужиљи накнади парничне трошкове. Тужиља је обавезана да туженом накнади парничне трошкове у износу од 64.950 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж. 1202/18 од 08.05.2018. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1.

Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11... 87/18). Наиме, ревизијом се указује на погрешну примену материјаног права, односно члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа, али се не указује на законске разлоге за подношење посебне ревизије, а другостепена пресуда на коју се у ревизији позива као на пример различите судске праксе не односи се на идентични чињенични и правни основ. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби за утврђење, поднетој суду 14.10.2016. године, вредност предмета спора је одређена на 50.000 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**